

[Eva Møller]

endda deres eget afsnit i bemærkningerne ud fra den betragtning, at vi vidste, at de måske længe havde været stedbørn i den eksisterende folkeskole. Men det er jo ikke Det Konservative Folkepartis skyld, for som enhver ved, stod vi jo heller ikke bag den nugældende folkeskolelov. Men vi ønskede, der skulle være udfordringer til alle, og det mente vi at man kunne gøre ved at give undervisning på forskellige niveauer.

Nu kan vi konstatere, at man siger, at man vil tage hensyn til eleverne ved at behandle alle ens. Man har ganske vist indført en ting, som kunne opfattes som noget nyt og spændende, nemlig undervisningsdifferentiering, men jeg synes, det næsten er en hån mod lærerne i den danske folkeskole, at man hermed antyder, at lærerne ikke hidtil har behandlet eleverne forskelligt, men har undervist alle ens. Min opfattelse er, at lærerne i den danske folkeskole i årevis har undervist differentieret og har taget hensyn til den enkelte elev, så vi mener, at hvis det skal fungere, skal man have to niveauer.

Jeg synes også, det er tankevækkende, at baggrunden for lovforslaget er, at man nu fuldt og helt vil gennemføre den enhedsskole, som man påbegyndte i 1975. Man vil altså kun have ét undervisningsmål, kun undervisning på ét niveau og følgelig også kun én eksamen. Og her kan jeg så undre mig over CD, som i marts 1992 sagde, at man gerne ville genindføre realeksamen, men man kunne dog stille sig tilfreds med undervisning på to niveauer; nu er man sprunget fra og vil nøjes med ét niveau. Det Konservative Folkeparti sagde dengang – og det mener vi stadig – at vil man tage hensyn til eleverne og udvikle den enkelte elev, er det mindste, man kan gøre, at have en niveaude-ling. Og vi kan ikke forstå, at man ikke bare kunne vælge den milde løsning, der ligger i at lade landets skolebestyrelser selv vælge, om der skal være niveaude-ling eller ej.

Der er naturligvis også positive ting i det foreliggende lovforslag. Man har taget udgangspunkt i den tidligere regerings lovforslag, og der ligger meget arvegods herfra som f.eks. tre fremmedsprog, flere timer, ekstra musiktimer, det nye fag natur og teknik og bevarelse af prøver og karakterer. Det kan man jo så også glæde sig over, for jeg husker, at sidste gang sagde Socialdemokratiet, at man ved evaluering ikke forstod standpunktskarakterer, og at Det Radi-

kale Venstre sagde, at man ikke ønskede eksamener og prøver, idet man mente, de havde en negativ indvirkning på folkeskolen. Der er sandelig sket noget siden marts 1992.

Sluttelig skal jeg sige, at som et økonomisk ansvarsbevidst parti er Det Konservative Folkeparti naturligvis også bekymret over, at forslaget – selv om man anfører, at forhandlingerne med Kommunernes Landsforening ikke er afsluttet – vil komme til at koste ca. 170 mio. kr. ifølge bemærkningerne. Og det giver os yderligere anledning til bekymring, når vi i disse dage hører finansministeren slå om sig med løfter om yderligere 20.000 uddannelsespladser. Hvordan vil man finansiere dem, hvilke ting på Undervisningsministeriets almindelige budget er nu pludselig unødvendige, så man kan bruge pengene til alle disse ting? Jeg finder det foruroligende, at en række af de partier, som hidtil har været økonomisk ansvarlige og har sagt, at der skal være dækning for tingene, nu bare strør om sig med løfter.

I det tidligere lovforslag var det en forudsætning, at det skulle være udgiftsneutralt, og det mente vi også var muligt. I de tider, hvor børnetallet var faldende, skulle kommunerne ikke betale penge tilbage over bloktilskuddene, og derfor mente vi, at vi godt kunne regulere nu.

Jeg mener altså, at der er en verden til forskel på de to lovforslag, og jeg har forsøgt at redegøre for de væsentligste forskelle. Men når alt dette er sagt, vil jeg gerne sige – også i lyset af de forligsforhandlinger, vi har ført – at vi ser frem til og naturligvis vil medvirke til et godt og sagligt udvalgsarbejde. Vi håber, at vi i fællesskab kan skabe en skole, hvor der er udfordringer for alle eleverne, både de stærke og de svage.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Jeg forstår på fru Eva Møller, at vi er ganske enige om, at elevernes forskellige interesser skal tilgodeses, men uenige om, hvorvidt det bliver gjort godt nok i det foreliggende lovforslag.

Men det, der egentlig fik mig herop, var fru Eva Møllers betragtninger om begreberne faglighed og tværfaglighed. For os er det væsentligt at sige, at tværfaglighed forudsætter faglighed, ellers kan man ikke arbejde på tværs af faggrænserne. Hvis ikke man har intakte syns-